

PARAULA I VIDA

Necessitem fer penitència

Sentir dolor dels pecats propis i dels germans cristians i fer penitència no està de moda, i encara menys dura a la pràctica amb accions concretes de la nostra vida. Ens estan colonitzant els models culturals d'un món que rebutja tot allò que pugui semblar que va contra la persona i la seva llibertat. Ningú no sembla gaire disposat a acceptar que fa accions mal fetes, ni tampoc a intentar canviar-les, i encara menys —sembla com una bogeria!— creure que amb les nostres accions mal fetes hem ofès Déu, hem estat desagraïts amb el seu Amor. Acceptar que hem pecat, o que som solidaris dels pecats dels altres, no es porta gaire... I en canvi, la veritat és que quan reconeixem que som pecadors, ens fem més lliures i creixem com a persones i com a fills de Déu. I la nostra penitència aporta amor i bondat, sacrifici redemptor, que ajuda i salva. Imitem així el Servent de Déu que «*ha portat damunt seu els pecats de tots i ha intercedit per les seves infidelitats*» (Is 53,12).

Realment tots fem coses mal fetes i ofenem els altres; cooperem al mal del món i, per damunt de tot, ofenem Déu i som uns grans desagraïts amb l'immens Amor que Ell ens té. Ens cal canviar, convertir-nos, obrir-nos a la nova manera de veure les coses, des de Crist, sota la guia del seu Esperit. Els dies de la Quaresma que comencem són també dies de penitència, per tal de prendre consciència del propi pecat i poder demanar-ne perdó. Deixem-nos interpel·lar per la Paraula de Déu que ens acusa com si fóssim tots germans i col·laboradors de l'assassí Caïn (i ho som!), i que ens llença la pregunta punyent: «*Què n'has fet del teu germà?*» (Gn 4,9). Déu ens vol més responsables dels nostres actes i de les nostres omissions culpables. Vol que en sentim vergonya, que demanem per-

dó i que reparam en el que puguem el mal obrat. Per això fem penitència i iniciem la conversió quaresmal deixant que l'Església misericordiosa i maternal ens imposi la cendra sobre el cap, recordant-nos les paraules de Jesús: «*Convertiu-vos i creieu en l'Evangelí!*».

El gran doctor de l'Església, **Sant Joan Crisòstom**, Patriarca de Constantinoble, quan és reclamat sobre la penitència, proposa **5 camins molt eficaços**:

- Primer cal acceptar i confessar els propis pecats. Si un no és prou sincer amb Déu i amb ell mateix, i es dissimula l'abast del mal que hi ha en ell i en els germans, no canviarà mai, perquè no deixa que la llum entri dintre seu.
- En segon lloc reclama perdonar les ofenses que hem rebut dels nostres enemics. Si dominem la ira, si oblidem les ofenses dels qui ens envolten, atraurem el perdó del Pare sobre la nostra vida mal feta.
- Un tercer camí de canvi i de millora és l'oració fervent i confiada, que brolla d'un cor que estima Déu i el cerca amb perseverança.
- També té un poder molt gran, l'almoina, amb el seu nom més actual, que és la caritat solidària. Si comparteixes el que tens, si ets solidari amb els qui pateixen, trobaràs perdó i canviarà la teva tenebra en llum.
- Finalment proposa el camí de la humilitat. Si reconeixem la nostra impotència, som humils i ens fem petits i confiats, atraïem la misericòrdia del Pare del cel, que ens pot omplir amb la seva gràcia i ens vol fer arribar allà on nosaltres sols, amb les nostres pròpies forces, mai no hauríem pogut.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Celebració de la Setmana del Matrimoni

La diòcesi d'Urgell s'ha unit en la celebració de la Setmana del Matrimoni entre els dies 14 i 20 de febrer, que la Conferència Episcopal Espanyola, a través de la Subcomissió per a la Família i la Defensa de la Vida, ha organitzat. La campanya porta el lema «Matrimoni és +», i té com a objectiu mostrar les oportunitats per a què els matrimonis catòlics renovin el seu compromís de fidelitat mutu així com mostrar a la societat la bellesa del matrimoni.

Aquesta iniciativa s'emmarca en el context de l'Any Família *Amoris Laetitia*, convocat pel Sant Pare Francesc. Des del 14 de febrer està disponible la pàgina web que s'ha habilitat per a aquesta Setmana del Matrimoni (matrimoniomas.org), des de la qual es podrà accedir a tots els recursos elaborats per a la seva difusió.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Les mans de l'Autor que signa l'obra d'art

Sovint ens embadalim davant d'una obra d'art en un museu. Quedem admirats de la bellesa d'aquell treball ben fet. Ens omple el cor d'uns sentiments que no sentim davant d'altres coses que contemplem. Per poca sensibilitat que tinguem i per poc que hi entenguem, de seguida podem antecedir-nos i preveure que quan l'artista va començar a treballar el quadre estava en blanc. Aquest inici és el que fa admirable el resultat: del no res

al tot. I anem a cercar la signatura de l'autor.

Comparem aquesta acció creativa de l'artista amb aquell pare i aquella mare que tenen a les mans el fill acabat de néixer i li han de donar fesomia. Han de treballar-lo fins a fer-ne sortir la peça d'art que és. Cal desplegar tot allò de bo que hi ha a l'interior de qualsevol persona en la qual Déu s'hi complau com a fill o filla seva. I és aquí on hi ha el secret i el possible malentès.

Quan se'ns posa a les mans l'obra d'art perquè la treballem, podem caure en l'error de considerar-nos autors d'aquesta creació. Però cal tenir sempre la humilitat i l'honradesa de no tapar mai la signatura de l'autor. L'obra d'art que treballem quan eduquem un fill o una filla porta inscrita la petjada del qui l'ha feta, hi hem d'entreveure sempre la mà de Déu.

És per això que aquell fill, que és una obra d'art, l'acabarem fent amb les nos-

tres mans però Aquell que ha deixat signada l'obra i que li pertany és el Déu Autor i Creador.

Tot pare i tota mare han estat, per tant, les mans d'aquest artista.

Tota persona hem d'esdevenir instruments de Déu perquè l'Autor pugui acabar la seva Creació.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRA Y VIDA

Necesitamos hacer penitencia

Sentir dolor por los pecados propios y de los hermanos cristianos y hacer penitencia no está de moda, y mucho menos llevarla a la práctica con acciones concretas de nuestra vida. Nos están colonizando los modelos culturales de un mundo que rechaza todo lo que pueda parecer que va contra la persona y su libertad. Nadie parece muy dispuesto a aceptar que realiza acciones mal hechas, ni tampoco intentar cambiarlas, y mucho menos —¡parece como una locura!— creer que con nuestras acciones mal hechas hemos ofendido a Dios, hemos sido desagradecidos con su Amor. Aceptar que hemos pecado, o que somos solidarios de los pecados de los demás, no se lleva demasiado... Y en cambio, la verdad es que cuando reconocemos que somos pecadores, nos hacemos más libres y crecemos como personas e hijos de Dios. Y nuestra penitencia aporta amor y bondad, sacrificio redentor, que ayuda y salva. Imitamos así al Siervo de Dios que «*tomó el pecado de muchos e intercedió por los pecadores*» (Is 53,12).

Realmente todos hacemos cosas mal hechas y ofendemos a los demás; cooperamos en el mal del mundo y, por encima de todo, ofendemos a Dios y somos unos grandes desagradecidos con el inmenso Amor que Él nos tiene. Necesitamos cambiar, convertirnos, abrirnos a la nueva forma de ver las cosas, desde Cristo, bajo la guía de su Espíritu. Los días de la Cuaresma que iniciamos son también días de penitencia, para tomar conciencia del propio pecado y poder pedir perdón. Dejémosnos interpelar por la Palabra de Dios que nos acusa como si fuéramos todos hermanos y colaboradores del asesino Caín (y lo somos!), y que nos lanza la pregunta desgarradora: «*¿Dónde está tu hermano?*» (Gn 4,9). Dios nos quiere más responsables de nuestros actos y nuestras omisiones culpables. Quiere que sintamos vergüenza, que pidamos perdón y que reparemos en lo que podamos el mal obrado. Por eso hacemos penitencia e iniciamos la conversión cuaresmal dejando que la Iglesia misericordiosa y maternal nos imponga la ceniza sobre la cabeza, recordándonos las palabras de Jesús: «*¡Conviértete y cree en el Evangelio!*».

El gran doctor de la Iglesia, **San Juan Crisóstomo**, Patriarca de Constantinopla, cuando es reclamado sobre la penitencia, propone **5 caminos muy eficaces**:

- Primero es necesario aceptar y confesar los propios pecados. Si uno no es suficientemente sincero con Dios y consigo mismo, y se disimula el alcance del mal que hay en él y en los hermanos, no cambiará nunca, porque no deja que la luz entre en su interior.
- En segundo lugar, reclama perdonar las ofensas que hemos recibido de nuestros enemigos. Si dominamos la ira, si olvidamos las ofensas de quienes nos rodean, atraeremos el perdón del Padre sobre nuestra vida mal hecha.
- Un tercer camino de cambio y de mejora es la oración ferviente y confiada, que brota de un corazón que ama a Dios y lo busca con perseverancia.
- También tiene un poder muy grande, la limosna, con su nombre más actual, que es la caridad solidaria. Si compartes lo que tienes, si eres solidario con quienes sufren, encontrarás perdón y cambiará tu tiniebla en luz.
- Por último propone el camino de la humildad. Si reconocemos nuestra impotencia, somos humildes y nos hacemos pequeños y confiados, atraemos la misericordia del Padre celestial, que nos puede llenar con su gracia y nos quiere hacer llegar allá donde nosotros solos, con nuestras propias fuerzas, nunca habríamos podido.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

XVI Jornada de Pastoral de la Salut a Balaguer

El propassat 19 de febrer, Mn. Xavier Sobrevia, Metge i Delegat diocesà de la Pastoral de la Salut del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, va pronunciar les dues conferències de la XVI Jornada formativa de la Pastoral de la Salut del Bisbat d'Urgell. La trobada es va celebrar a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer.

Les dues conferències van tractar el tema de l'eutanàsia, les cures paliatives i el testament vital. Uns temes de màxima actualitat que Mn. Sobrevia, amb un llenguatge entenedor, va saber exposar.

A la trobada hi van participar prop de 50 membres de la Pastoral de la Salut del Bisbat d'Urgell i de l'Hospitalitat Diocesana de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Urgell.

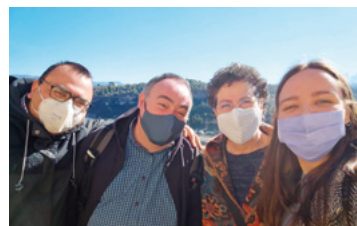
La propera trobada organitzada per la Delegació diocesana de la Pastoral de la Salut del Bisbat d'Urgell serà la celebració de la

Pasqua del Malalt, el dissabte 21 de maig, vigília del sisè Diumenge de Pasqua, al Principat d'Andorra.

Reunió de treball del SIJ a la Cova de Manresa

L'equip de la comissió de treball de la Jornada d'Animadors del SIJ (Secretariat Interdiocesà de Joventut), format pels delegats de Joventut dels bisbats de Lleida i Sant Feliu, la coordinadora de la Delegació de Joventut del Bisbat d'Urgell i la secretària del SIJ, es van reunir el dilluns 7 de febrer de 2022 al Centre d'Espiritualitat de la Cova de Manresa.

Aquesta trobada va servir per acabar de concretar aspectes or-

ganitzatius de la Jornada d'Animadors que cada any duu a terme el SIJ, i que tindrà lloc el dissabte 26 de març a la Casa d'Espiritualitat de la Cova de Manresa.

La jornada, enguany, s'emmarca en la celebració de l'any jubilar en el 500 aniversari de l'estada de Sant Ignasi de Loiola a la ciutat. Es portarà a terme en format presencial, amb algunes restriccions d'aforament, degut al moment de la pandèmia.

També es va decidir veure i concretar els espais que es necessitaran per a desenvolupar totes les activitats programades per a aquell dia.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Tots estem cridats a contribuir al respecte dels drets fonamentals de cada persona, especialment de les "invisibles": dels molts que tenen gana i set, que estan nus, malalts, són estrangers o detinguts, que són descartats per la societat» (10 de desembre).

@Pontifex: «Déu ens espera sense cansar-se mai. Quan ens allunyem, ve a buscar-nos; quan caiem per terra, ens aixeca; quan tornem a Ell després d'haver-nos perdut, ens espera amb els braços oberts. El seu amor ens infon sempre el valor de tornar a començar» (11 de desembre).

@Pontifex: «"Què hem de fer?" (Lc 3,10). Amb aquesta pregunta l'Evangelista ens recorda que la vida té una tasca per a nosaltres. La vida és un regal que el Senyor ens fa, dient: descobreix qui ets, i treballa per a complir el somni que és la teva vida!» (12 de desembre).

@Pontifex: «La vida és el temps de les eleccions decisives, eternes. Eleccions banals condueixen a una vida banal, decisions grans fan gran la vida. En efecte, ens convertim en el que triem. Si optem per Déu som cada dia més estimats, i si triem estimar som feliços» (13 de desembre).

Celebració de la Festa de la Mare de Déu de Lourdes i XXX Jornada del Malalt

La Diòcesi d'Urgell va acollir durant el divendres 11 de febrer la celebració de la Jornada del Malalt, coincidint amb la Festa de la Mare de Déu de Lourdes. A la Catedral de Santa Maria fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives que, en la seva homilia, posà en relleu l'autenticitat del lliurament als altres, de la fe en la Mare de Déu i del servei que es viu en els pelegrinatges que es fan al Santuari de Lourdes. A la celebració de la Catedral s'hi van donar cita els representants de l'Hospitalitat Diocesana de Lourdes d'Urgell, encapçalats per la nova Junta i la seva Presidenta, Sra. M. Dolors Trilla. Enguany s'ha celebrat la XXX Jornada Mundial del Malalt, amb el lema: «Sigueu misericordiosos com ho és el vostre Pare del cel» (Lc 6,36).

La celebració fou concelebrada per Mn. David Codina, Secretari general de la Diòcesi, i per Mn. Jordi Miquel i Mn. Evarist Vigatà.

Mons. Vives va glossar en l'homilia les vivències i la significació profunda del pelegrinatge a Lourdes, va encoratjar els assistents a mantenir l'esperit fort i la confiança en la Mare de Déu i va glossar també el missatge del Papa Francesc amb motiu d'aquesta jornada, que vol sensibilitzar «el Poble de Déu sobre la necessitat d'assistir els malalts i els qui tenen cura d'ells». Mons. Vives va recordar que malgrat s'ha avançat, queda molt per fer per garantir a tothom l'atenció sanitària que necessita. També va posar en relleu la importància de l'acompanyament pastoral, i de l'escalf humà als malalts, sobretot en els moments més durs de la malaltia, assenyalant que si ens sentim estimats ningú no vol marxar i que, per tant, cal proposar-se donar i rebre amor en aquests moments de necessitat.

Durant la celebració, Mons. Vives va administrar el sagrament de la Unció del Malalt amb l'oli dels malalts beneït a la Pasqua i, en acabar, els participants van poder venerar la Mare de Déu de Lourdes.

Urgell participa en les jornades al Santuari de Lourdes. Alguns dels membres de la Junta de l'Hospitalitat Diocesana de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Urgell van participar a les jornades del mes de febrer dirigides als directores i presidents de les distintes Hospitalitats Diocesanes, que van tenir lloc al Santuari els dies 10 i 11 de febrer de 2022. En aques-

tes jornades hi van intervenir, entre d'altres, el Delegat apostòlic per al Santuari de Lourdes, el Bisbe Antoine Hérouard; el Rector del Santuari, el P. Olivier Ribadeau; i el P. Horacio Britos, Capellà del Santuari.

El dia 10, després del res del Sant Rosari, es va fer l'anunci solemne de la Festa de la Mare de Déu de Lourdes. El divendres dia 11 a la Basílica sub-

terrània de Sant Pius X va tenir lloc la solemne i molt concorreguda celebració de la Santa Missa presidida pel Bisbe Delegat, i concelebrada per un gran nombre de sacerdots. La Missa

acabà amb una processó fins a la Grueta de les aparicions per commemorar l'11 de febrer d'aquella primera aparició de l'any 1858 i els 160 anys del reconeixement de la veracitat de les aparicions per part del Bisbe de Lourdes d'aquella època, Mons. Laurence, el 18 de gener de 1862. La diòcesi d'Urgell té previst pelegrinar a Lourdes els dies 30, 31 de maig i 1 de juny de 2022.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Joan de Déu (1495-1550), religiós portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Vermon (Bermudo) d'Irache, abat; san-

ta Aurèlia de Niça, mr.; beat Faust Míguez, prev.

9. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. Oblates benedictines; sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV); sant Dagobert, laic.

10. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de

Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús, rel., fundadora de les Religioses de l'Assumpció.

11. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg. abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Innocenci I, pa-

pa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià; beata Àngela Salawa.

13. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 15,5-12.17-18 / Sl 26 / Fl 3,17-4,1 (o bé, més breu: 3,20-4,1) / Lc 9,28b,36]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

Diumenge I de Quaresma (C)

COMENTARI

«L'home no viu només de pa»

Comencem un nou itinerari vers la Pasqua, la celebració fonamental de la vida cristiana: Per això ens hi preparem amb aquests quaranta dies (Quaresma) que ens ajudaran a prendre consciència de la mort i resurrecció del Senyor. I en aquest primer diumenge escoltem la narració de les temptacions de Jesús. Enguany en la versió de Lluc. La primera temptació és clara: *Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa*. Semblaria assenyat: Jesús acaba de passar *quaranta dies de fam*. Però per a Jesús hi ha quelcom més important: *L'home no viu només de pa*. Jesús, tot i ser Fill de Déu, no vol fer servir el seu poder en profit propi, per associar la seva fam; no vol fer servir la força de Déu per obtenir béns materials. La segona temptació és: *Adora'm i tot serà teu*. La gran temptació del poder. Ni que sigui a costa de renunciar a Déu i entregar-se al mal. Sabem com n'ha estat de terrible la recerca del poder en l'Església i en cadascun dels cristians: poder temporal o poder espiritual, però sempre per dominar els altres. La tercera temptació: *Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí...; l'Escriptura diu: et duran a les palmes de les mans perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres*. La temptació de fer grans miracles per atreure els homes cap a Déu. És buscar una fe imposada, que no necessita de la llibertat. És allò de «si veiés un miracle... llavors creuria». Déu ens demana una fe neta, confiant, que es fia només de la Paraula de Déu. El diable li està dient que si no actua com ell diu, demostrarà que Jesús no és Fill de Déu. Però no té ni idea del què vol dir Fill de Déu! La primera lectura ens presenta el moment que tot israelita fa la seva ofrena: la salvació històrica es fa actual en cada presentació *dels fruits de la terra*. Sant Pau ens recorda que la salvació serà per a tots: *Tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat*. Aquesta salvació ens demana superar les temptacions: l'afany de les coses de la terra, el desig de poder i la temptació de fugir de la foscor de la fe, buscant sempre coses extraordinàries i miracles per a creure.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 26,4-10)

Moisés digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després, a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: "El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombrosos. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat." Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

▶ Salm responsorial (90)

R. *Estigueu vora meu en els perills, Senyor.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 10,8-13)

Què diu l'Escriptura, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor.» Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim als llavis. Diu l'Escriptura: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat.» Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invoquen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 4,1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable.

Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.» Jesús li va respondre: «Diu l'Escriptura que l'home no viu només de pa.» Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu.» Jesús li respongué: «L'Escriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol".» Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Escriptura diu que "ha donat ordre als seus àngels de guardar-te" i que "et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu".»

Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 26,4-10)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias de todos los frutos y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tomarás la palabra y dirás ante el Señor, tu Dios: "Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí como emigrante, con pocas personas, pero allí se convirtió en un pueblo grande, fuerte y numeroso. Los egipcios nos maltrataron, nos oprimieron y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios nuestra indefensión, nuestra angustia y nuestra opresión. El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror, con signos y prodigios, y nos trajo a este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado". Los pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios».

▶ Salmo responsorial (90)

R. *Quédate conmigo, Señor, en la tribulación.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 10,8-13)

Hermanos: ¿Qué dice la Escritura? «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón». Se refiere a la palabra de la fe que anunciamos. Porque, si profesas con tus labios que Jesús es Señor, y crees con tu corazón que Dios lo resucitó de entre los muertos, serás salvo. Pues con el corazón se cree para alcanzar la justicia, y con los labios se profesa para alcanzar la salvación. Pues dice la Escritura: «Nadie que crea en él quedará confundido». En efecto, no hay distinción entre judío y griego, porque uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan, pues «todo el que invoque el nombre del Señor será salvo».

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 4,1-13)

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y el Espíritu lo fue llevando durante cuarenta días por el desierto, mientras era tentado por el diablo.

En todos aquellos días estuvo sin comer y, al final, sintió hambre. Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di a esta piedra que se convierta en pan». Jesús le contestó: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre"». Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: «Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me ha sido dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"». Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: "Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti, para que te cuiden", y también: "Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece contra ninguna piedra"». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios"».

Acabada toda tentación, el demonio se marchó hasta otra ocasión.